

Dar poznania

06.07.2023

Dar poznania

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes by som chcel osvetliť ďalší dar Ducha Svätého, dar poznania. Keď sa hovorí o poznaní, naše myšlienky sa ihneď zamerajú na schopnosť človeka vždy lepšie spoznávať skutočnosť, ktorá ho obklopuje, a objavovať zákonitosti, ktoré riadia prírodu a vesmír. To poznanie, ktoré prichádza od Ducha Svätého sa však neobmedzuje na poznanie ľudské. Je osobitným darom, ktorý nás

prostredníctvom stvorených vecí,
privádza k vnímaniu Božej veľkosti a
lásky a jeho hlbokého vzťahu s
každým stvorením.

Keď sú naše oči osvietené Duchom,
otvárajú sa pre kontempláciu Boha v
nádhre prírody a veľkoleposti
vesmíru a vedú nás k objaveniu toho,
ako nám každá vec hovorí o ňom,
ako každá vec rozpráva o jeho láske.
Toto všetko v nás vzbudzuje veľký
úžas a hlboký cit vďačnosti! Je to
úžas, ktorý zakúšame aj vtedy, keď
obdivujeme nejaké umelecké dielo
alebo akúkoľvek nádhernú vec, ktorá
je ovocím ľudského umu a tvorivosti.
Pred týmto všetkým nás Duch
nabáda chváliť Pána z hĺbky nášho
srdca a uznávať vo všetkom, čo
máme a čím sme nesmierny Boží dar
a znamenie jeho nekonečnej lásky
voči nám.

V prvej kapitole knihy Genezis, na
samom začiatku celej Biblie, sa

zdôrazňuje, že Boh je so svojim stvorením spokojný, opakovane zdôrazňujúc krásu a dobrotu každej veci. Na konci každého dňa sa píše: „Boh videl, že je to dobré“ (Gn 1,12.18.21.25). Teda, ak Boh vidí, že stvorenie je dobrá a krásna skutočnosť, aj my máme zaujať tento postoj, aby sme videli, že stvorenstvo je dobré a krásne. Toto je dar poznania, vzhľadom na túto nádheru. Chváľme Boha, ďakujme mu, že nám dal toľko krásy. Toto je cesta. A keď Boh dokončil stvorenie človeka, vtedy sa nehovorí: „Videl, že je to dobré“, ale hovorí sa, že to bolo veľmi dobré.

Približuje si nás k sebe! V Božích očiach sme tou najkrajšou, najväčšou a najlepšou skutočnosťou zo stvorených vecí. - „Ale, otče, a čo anjeli? - Nie, anjeli sú nižšie ako my, my sme viac ako anjeli! Počuli sme to v knihe Žalmov, ako nás má Pán rád. Budme mu za to vďační. Dar

poznania nás stavia do hlbokého súladu so Stvoriteľom a umožňuje nám mať účasť na jasnosti jeho pohľadu a jeho úsudku. V tejto perspektíve dokážeme v mužovi a žene vidieť vrchol stvorenia ako završenie plánu lásky, ktorý je vtlačený do každého z nás a umožňuje nám považovať sa za bratov a sestry.

Toto všetko je dôvodom spokojnosti a pokoja a robí z kresťana radostného svedka Boha, podľa vzoru sv. Františka z Assisi a mnohých svätých, ktorí vedeli chváliť a ospevovať jeho lásku cez kontempláciu stvorenia. Dar poznania nám zároveň pomáha, aby sme neupadli do niektorých prehnaných či pomýlených postojov. Prvý takýto postoj sa tvorí z rizika, že sa budeme považovať za vládcov stvorenia. Avšak stvorenstvo nie je vlastníctvo, s ktorým môžeme nakladať podľa našich chútok, nie je

dokonca ani majetkom iba niektorých, niekoľkých, ale je darom, nádherným darom, ktorý nám dal Boh, aby sme sa oň starali, používali ho na úžitok všetkých, vždy s veľkou úctou a vďačnosťou.

Druhý pomýlený postoj predstavuje pokušenie zastaviť sa pri stvorených veciach, akoby ony mohli ponúknuť odpoveď na všetky naše očakávania. Duch Svätý s darom poznania je ten, ktorý nám pomáha, aby sme do toho neupadli. Chcel by som sa však vrátiť k tej prvej pomýlenej ceste. Stvorenie treba udržiavať, nie sa ho zmocniť. Stvorenie musíme chrániť. Je darom, ktorý nám dal Pán, je pre nás. Je Božím darom pre nás. My sme strážcovia stvorenstva. Keď však stvorenie zneužívame, ničíme znamenie Božej lásky. Ničiť stvorenie znamená povedať Bohu: „Nepáči sa mi, nie je to dobré“. „A čo sa ti páči?“ „Páčim sa ja sám sebe“. A toto je hriech. Vidíte?

Ochrana stvorenia je doslova ochranou Božieho daru, a zároveň to znamená povedať Bohu: „Ďakujem ti, som pánom stvorenstva. A aby som ním bol ďalej, nikdy tvoj dar nezničím“. Takýto má byť náš postoj voči stvorenstvu. Chrániť ho, pretože keď ho my ničíme, stvorenie zničí nás. Nezabúdajme na to! Bol som raz na vidieku a počul som výrok jedného jednoduchého človeka, ktorý mal veľmi rád kvety a chránil ich, a povedal mi: „Musíme chrániť tieto nádherné veci, ktoré nám Boh dal. Stvorenie je pre nás, aby sme ho dobre využívali. Nie zneužívali, ale chránili. Pretože viete, otče, – povedal mi –, Boh vždy odpustí“. „Áno, to je pravda, Boh vždy odpúšťa“. „My, ľudia, muži a ženy, odpustíme niekedy“. „Nuž, áno, niekedy neodpúšťame...“ „Ale stvorenie, otče, nikdy neodpustí a ak ho ty nechrániš, ono ťa zahubí“.

Toto nás má pobádať k tomu, aby sme sa zamysleli a prosili Ducha Svätého o tento dar, dar poznania, aby sme dobre porozumeli, že stvorenstvo je najkrajším Božím darom, ako on sám povedal: Toto je dobré, toto je dobré, toto je dobré... A je to dar tomu najlepšiemu, čo som stvoril, a tým je človek. Ďakujem.

Rím, 21. mája 2014

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/dar-poznania/](https://opusdei.org/sk-sk/article/dar-poznania/) (03.03.2026)